Beste aanwezigen,

Mijn naam is Paul Janssen, vollegrondsgroenteteler uit Hunsel. We telen op ons bedrijf, Tuinderij Beegdenhof, ongeveer 280 hectare groenten, voornamelijk in Leudal, onze regio. De regio is voor ons erg belangrijk, niet alleen omdat ik er ben opgegroeid en nog steeds woon samen met mijn gezin. Ook voor mijn bedrijf. Leudal biedt voor mijn type bedrijf veel voordelen, het belangrijkste is de vroege zandgrond. Omdat de grond in de dorpen rondom Hunsel van nature zanderig is, is deze vroeg in het jaar begaanbaar. Hiermee hebben we een belangrijk strategisch voordeel ten opzichte van onze collega's op de kleigrond in andere delen van Nederland. Als het merendeel van de aanwezigen hier vastelaovendj aan het vieren is, kunnen wij al ploegen en dus prei planten, of wortelen zaaien, of de bedden voor de aspergeteelt in orde maken. Hierdoor zijn we in onze regio in staat om een primeur product op de markt te brengen.

Onze collega's op de zware klei telen trager, op "langzamere" grond, de goed bewaarbare producten en hebben dus het voordeel de hele winter een kwalitatief goed product te leveren aan de markt. Het is niet voor niets dat de meeste kassen in Nederland in het Westland staan, hier hebben ze de meeste zonuren en een gematigd klimaat door de zee. Wind oogsten we op zee omdat het daar vaker waait. Elke regio heeft zijn voordeel.

Een nadeel van vroeg gewassen planten of zaaien, is dat ze tot ijsheiligen kunnen bevriezen. Voor ons in principe ook geen probleem, we investeren in doek of folie om ze te beschermen. Of in het geval van asperges om de invloed van moeder natuur te versterken, om toch zeker met pasen asperges beschikbaar te hebben.

Het nadeel van late vorst, dus temperaturen onder nul richting eind april/ begin mei is dat het overdag warm is. Door snelle wisseling van temperatuur tussen dag en nacht, ontstaan er dauw. Het doek waarmee we de gewassen afdekken wordt vochtig en bij vorst bestaat de kans dat de gewassen onder het doek, ondanks de bescherming, alsnog aan het doek vast vriezen. Wederom: geen probleem, plaatsen we een heel laag ijzeren boogje over de gewassen, zodat het doek het gewas niet meer aanraakt; probleem opgelost!

Totdat ik op de hoogte werd gebracht van de "beleidsregel ruimtelijke bijdragen omgevingskwaliteit". Mijn nekharen stonden al rechtop toen ik alleen de inleiding las: "Zélfs als een ontwikkeling past binnen de gemeentelijke ambities én de omgeving voldoende draagkracht heeft, kan verlies aan omgevingskwaliteit optreden. Dit verlies wordt gecompenseerd door de toepassing van de compenstatiemodule". Stel je voor dat je een auto gaat kopen, die is goed gekeurd volgens de rdw (gemeentelijke ambities) en je buurman vind hem mooi (omgeving), maar omdat jij een paarse wil, moet je €5000 euro meer betalen omdat ie misschien een passant pijn aan de ogen doet.

Maargoed, terug naar mijn situatie: ik sprak eerder over de oppervlakte van mijn bedrijf. Van deze hectares dekken we ongeveer 145 hectare af, om verschillende reden. Voornamelijk voor het beschermen tegen de vorst en het vervroegen van onze teelten uit strategisch oogpunt. Van deze 145 hectare staan er 70 onder een tunneltje lager dan 1,20 meter, en elk jaar op een ander perceel. Zoals ik de regels interpreteer gaat dat me €5,- per meter kosten, dit betekent €3,5 miljoen per jaar. Dames en heren, de compensatie die we moeten gaan betalen voor het beschermen van onze gewassen is 2 keer zo hoog dan de omzet die we überhaupt draaien per hectare. Vorig jaar heb ik grond gekocht voor €9,30 per meter, als deze compensatiemodule in

deze vorm doorgaat, is het goedkoper om elk jaar in een andere gemeente een hectare grond te kopen dan er in Leudal 2 te gebruiken.

Dat er beleid moet zijn, dat begrijp ik. Maar de nuance zit hem in mate van werkelijkheidsbesef van de opsteller. Aan de hoogte van de kwaliteitsbijdrage per vierkante meter uit het voorstel wat we hier bespreken, blijkt dat het is opgesteld met weinig werkelijkheidsbesef. Ik wil u vragen om dit in de prullenbak te gooien, en opnieuw te beginnen, samen met ALLE stakeholders. Om te komen tot een werkbare beleidsregel.